

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Directia Generală a Finanțelor
Publice Argeș

B-dul. Republicii nr. 118 Pitești
Tel : +0248 211511 / +0248 211838
Fax : +0248 216478
e-mail : Admin.PTAGJUDX01.AG@mfinante.ro

DECIZIA nr. 238/2011

Directia generala a finantelor publice Arges a fost sesizata de Activitatea de inspectie fiscala – Serviciul inspectie fiscala persoane fizice 2 prin adresa nr. inregistrata la D.G.F.P. Arges sub nr. cu privire la contestatia formulata de impotriva Deciziei de impunere nr.

Obiectul contestatiei il constituie masurile dispuse prin decizia sus mentionata incheiata in baza raportului de inspectie fiscala nr. emisa de Activitatea de inspectie fiscala – Serviciul inspectie fiscala persoane fizice 2 prin care s-a dispus virarea la bugetul de stat a sumei de lei reprezentind :

- lei – impozit pe venit suplimentar,
- lei – majorari de intirziere aferente,
- lei – penalitati de intirziere aferente, precum si masurile dispuse prin Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr.

Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut de art. 207 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Directia generala a finantelor publice Arges constatand ca in speta sunt intrunite dispozitiile art. 205 si art. 209 lit. a din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este competenta sa solutioneze contestatia formulata de P.F.A. din localitatea Curtea de Arges.

I. Prin contestatia formulata, petenta arata ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal au stabilit in sarcina sa obligatii fiscale suplimentare in suma de lei reprezentind impozit pe venit si majorari de intirziere aferente .

In sustinerea contestatiei petenta sustine ca organele de inspectie fiscala nu au specificat in raportul de inspectie fiscala motivele de drept din care sa rezulte ca produsele cosmetice cumparate pentru prezentare nu reprezinta cheltuieli deductibile si nu au solicitat documente sau explicatii referitoare la produsele achizitionate pentru prezentare .

De asemenea contestatoarea sustine ca nu a „ procedat la vnzarea produselor achizitionate in scop de prezentare „ ci le-a folosit ca mostre cu ocazia prezentarilor efectuate.

Totodata P.F.A. arata ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal au stabilit in sarcina sa majorari si penalitati de intirziere aferente impozitului pe venit stabilit suplimentar deoarece data comunicarii actului administrativ fiscal este 20.04.2011 , data de la care „ trebuiau calculate dobinzi si penalitati de intirziere potrivit art. 119 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003” .

Prin urmare P.F.A. sustine ca organele de inspectie fiscala in mod eronat au stabilit in sarcina sa pentru perioada 2006-2009 impozit pe venit suplimentar in suma de lei si majorari si penalitati de intirziere aferente in suma de lei, solicitind admiterea contestatiei si anulara raportului de inspectie fiscala nr., deciziei de impunere nr. si a deciziei de nemodificare nr.

II. Urmare verificarii efectuate de catre organele fiscale ale Activitatii inspectie fiscala – Serviciul inspectie fiscala persoane fizice 2, s-au constatat urmatoarele:

In urma verificarilor efectuate organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada 2006-2009 petenta a inregistrat cheltuieli deductibile in suma de lei reprezentind produse AVON , produse care potrivit declaratiei contribuabilului au fost destinate pentru prezentare si promovare.

Intrucit petenta nu a respectat prevederile art. 48 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, inregistrind ca si cheltuiala deductibila suma de lei reprezentind facturi de aprovizionare cu produse AVON fara sa intocmeasca documente prin care sa justifice consumul acestora pentru a fi scazute din gestiune , organele de inspectie fiscala au stabilit in

sarcina sa o diferenta de venit in suma de..... lei si implicit un impozit pe venit in suma de lei.

De asemenea, in urma verificarilor efectuate organele de inspectie fiscala au constatat ca petenta nu a respectat prevederile art. 48 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, inregistrind ca si cheltuiala deductibila impozitul pe venit datorat , cheltuiala cu benzina desi nu detinea masina, cheltuieli de protocol peste limita admisa de lege , fapt pentru care s-a stabilit in sarcina sa impozit pe venit suplimentar in suma de lei.

Pentru neachitarea in termen a impozitului pe venit stabilit suplimentar in suma de lei , in conformitate cu prevederile art. 119 si art. 120 pct. 2 din O.G. nr. 92/2003 , republicata s-au calculat majorari si penalitati de intirziere aferente in suma de lei.

III. Prin referatul nr. intocmit de Activitatea de inspectie fiscala – Serviciul inspectie fiscala persoane fizice 2 se propune respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de P.F.A.

IV. Luand in considerare constatarile organelor de control, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, coroborate cu prevederile actelor normative in vigoare se retin urmatoarele:

1. Referitor la impozitul pe venit in suma de lei cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este daca organul de inspectie fiscala a stabilit in mod legal faptul ca petenta datoreaza aceasta suma, in conditiile in care P.F.A. nu probeaza cu documente realitatea si necesitatea cheltuielilor cu produsele achizitionate in scop de prezentare.

In fapt, prin Decizia de impunere nr. privind impozitul pe venit suplimentar de plata, organele de inspectie fiscala ale Activitatii de inspectie fiscala – Serviciul inspectie fiscala persoane fizice 2 au stabilit pentru perioada 2006-2009 o diferenta de impozit pe venit suplimentara in suma de lei intrucit P.F.A. a inregistrat ca si cheltuiala deductibila suma de lei reprezentind achizitionarea de produse in scop de prezentare fara a detine documente justificative.

Intrucit in perioada 2006-2009, P.F.A. nu a respectat prevederile art. 48 din Legea nr. 571/2003 privind Codul

fiscal cu modificarile si completarile ulterioare din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspectie fiscala au procedat la stabilirea unei diferente de venit in suma de lei si implicit un impozit pe venit suplimentar in suma de lei .

In drept, sunt aplicabile prevederile art. 48 alin. 4 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare care precizeaza:

“(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;”

In speta sunt incidente si prevederile pct. 37 si pct. 38 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal , care precizeaza:

“37. [...] Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

a) să fie efectuate în interesul direct al activității;
b) să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente; [...]

38. Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu:

[...]

- cheltuielile de reclamă și publicitate reprezintă cheltuielile efectuate pentru popularizarea numelui contribuabilului, produsului sau serviciului în baza unui contract scris, precum și costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare când reclama și publicitatea se efectuează prin mijloace proprii. Se includ în categoria cheltuielilor de reclamă și publicitate și bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor și demonstrații la punctele de vânzare, precum și alte bunuri acordate cu scopul stimulării vânzărilor;”

Avand in vedere prevederile legale sus mentionate, se retine ca pentru a putea fi deduse cheltuielile aferente veniturilor trebuie sa indeplineasca anumite conditii si anume să fie efectuate în interesul

direct al activității, să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente.

De asemenea, potrivit prevederilor legale sus menționate se reține ca sunt cheltuieli deductibile și cheltuielile de reclamă și publicitate care reprezintă cheltuielile efectuate pentru popularizarea numelui contribuabilului, produsului sau serviciului în baza unui contract scris precum și cheltuielile cu bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor și demonstrații la punctele de vânzare, precum și alte bunuri acordate cu scopul stimulării vânzărilor.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezulta ca în perioada 2006-2009 petenta a înregistrat ca și cheltuiela deductibilă suma de lei reprezentând produse achiziționate în scop de prezentare fără a deține documente justificative.

Din raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată de petenta, rezulta ca organele de inspecție fiscală au stabilit ca P.F.A. nu beneficiază de dreptul de deducere pentru cheltuielile reprezentând produse achiziționate în scop de prezentare pentru ca aceasta nu deține documente justificative fapt pentru care au procedat la majorarea venitului impozabil cu suma de lei .

Ca atare, în cazul cheltuielilor de reclamă și publicitate, pentru a fi deductibile în sensul legii fiscale cheltuielile aferente trebuie să îndeplinească mai multe **condiții cumulative**, respectiv să aibă la baza contracte economice și să fie efectuate în interesul direct al activității .

Se reține de asemenea , că petenta nu depune documente din care să rezulte cele susținute cu privire la acest capăt de cerere.

Prin urmare, ținând cont de prevederile legale sus menționate și având în vedere documentele existente la dosarul cauzei se reține ca în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit ca cheltuielile cu produsele achiziționate în scop de prezentare pentru care nu au fost prezentate documente justificative care să probeze realitatea și necesitatea achiziționării respectivelor produse sunt cheltuieli nedeductibile, fapt pentru care au procedat la majorarea venitului impozabil cu suma de lei și stabilirea unui impozit pe venit suplimentar în suma de.....lei, contestația urmînd a se respinge ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Referitor la afirmatia contestatoarei potrivit careia " cu ocazia efectuării inspecției fiscale , nu mi s-au solicitat nici un fel de documente sau explicații referitor la produsele achiziționate pentru prezentare" nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât potrivit art. 56 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală , republicată :

" Prezentarea de înscrisuri

(1) În vederea stabilirii stării de fapt fiscale, contribuabilul are obligația să pună la dispoziție organului fiscal registre, evidențe, documente de afaceri și orice alte înscrisuri. În același scop, organul fiscal are dreptul să solicite înscrisuri și altor persoane cu care contribuabilul are sau a avut raporturi economice sau juridice."

2. Referitor la impozitul pe venit în suma de lei

cauza supusă soluționării Direcției generale a finanțelor publice Argeș prin Biroul soluționare contestații este dacă se poate investi pe fondul cauzei în condițiile în care, prin contestația formulată, P.F.A. nu aduce nici un argument de fapt și de drept în susținerea cauzei care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, în perioada 01.01.2006-31.12.2010 organele de inspecție fiscală au constatat că petenta nu a respectat prevederile art. 48 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, fapt pentru care s-a stabilit în sarcina sa o diferență de impozit pe venit în suma de lei.

Contestatoarea nu aduce nici un argument în susținerea contestației, motive de fapt și de drept care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală cu privire la această sumă.

În drept, la art. 206 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

" (1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

(...)

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; ", coroborat cu pct. 11.1 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează următoarele:

" Contestația poate fi respinsă ca:

(...)

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; „, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste aceste sume, în conformitate cu prevederile pct. 2.5 din același ordin:

“ Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv. “

Din dispozițiile legale menționate mai sus se reține că P.F.A. trebuie să precizeze în contestație atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază contestația, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste un act administrativ fiscal.

Având în vedere faptul că societatea nu aduce nici un argument de fond în susținerea contestației care să fie justificat cu documente și motivate pe baza de dispoziții legale prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, se va respinge contestația formulată de P.F.A. ca nemotivată și nesustenută cu documente pentru impozitul pe venit stabilit suplimentar în suma de lei.

3 .Referitor la suma de lei reprezentând majorări de întârziere și penalități de întârziere aferente impozitului pe venit, cauza supusă soluționării Direcției generale a finanțelor publice Argeș prin Biroul soluționare contestații este să se pronunțe dacă petenta datorează această sumă în condițiile în care debitul în cauza nu a fost achitat în termen .

În fapt , organele de inspecție fiscală au calculat majorări și penalități de întârziere în suma de lei pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit stabilit suplimentar în suma de lei.

În drept sunt aplicabile prevederile art 119 și 120 din OG 92/2003 republicată cu completările și modificările ulterioare, care precizează :

“ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere
(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorari de întârziere.

.....
ART. 120

“ (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

.....
(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Incepind cu data de 01.07.2010 in speta sunt aplicabile prevederile art. 119 , art. 120 si art. 120¹ din acelasi act normativ modificat prin O.U.G. nr. 39/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală care precizeaza:

“ ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere
(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

.....
ART. 120

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

.....
(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

ART. 120¹*

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Deoarece in sarcina P.F.A. a fost retinuta o diferenta de impozit pe venit in suma de lei, aceasta datoreaza si sumele accesorii in raport cu debitul, conform principiului de drept “ *accessorium sequitur principale*“, fapt pentru care se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au procedat la calcularea de majorari si penalitati de intarziere in suma de lei , contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

4. Referitor la Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr., cauza supusa solutionarii este daca Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii se poate investi cu solutionarea pe fond a acestui capat de cerere, in conditiile in care prin aceasta decizie nu au fost stabilite obligatii fiscale suplimentare urmare inspectiei fiscale, iar contestatara nu demonstreaza vatamarea sa prin emiterea acestui act administrativ-fiscal.

In fapt, prin contestatia formulata, P.F.A.se indreapta si impotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. cu privire la impozitul pe venit aferent perioadei 01.01.2010-31.12.2010.

Prin aceasta decizie nu au fost stabilite obligatii fiscale urmare verificarilor efectuate de Activitatea de inspectie fiscala Arges – Serviciul inspectie fiscala persoane fizice 2 .

In drept, in conformitate cu dispozitiile art. 205 alin. (1) si alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“(1) - Împotriva titlului de creanta, precum si împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. Contestatia este o cale administrativa de atac si nu înlatura dreptul la actiune al celui care se considera lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în conditiile legii.”

(2) - Este îndreptatit la contestatie numai cel care considera ca **a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal** sau prin lipsa acestuia."

Cu privire la indeplinirea conditiilor procedurale, Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin OPANAF nr. 2137/2011 precizeaza:

"9.5. Excepțiile de fond în procedura de soluționare a contestațiilor pot fi următoarele: excepția lipsei de interes, excepția lipsei de calitate procesuală, prescripția, puterea de lucru judecat și excepția reverificării pentru aceeași perioadă și pentru aceleași obligații fiscale."

"12.1. Contestatia poate fi respinsa ca:

(...) d) **lipsita de interes**, în situatia în care contestatorul nu demonstreaza ca a fost lezat în dreptul sau interesul sau legitim; (...)."

Intrucat prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. nu au fost stabilite obligatii fiscale suplimentare urmare verificarilor efectuate, iar contestatara nu demonstreaza ca a fost lezata in dreptul sau in interesul legitim prin emiterea acestui act administrativ fiscal, in temeiul art. 217 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si pct. 12.1 lit. d) din Instructiunile aprobate prin Ordinului presedintelui ANAF nr. 2137/2011, pentru acest capat de cerere, contestatia urmeaza a fi respinsa ca lipsita de interes.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art. 48 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal , cu modificarile si completarile ulterioare , pct. 37 si pct. 38 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal , pct. 2.5, pct. 9.5, pct. 11.1 si pct. 12.1 din OPANAF nr. 2137/2011 , coroborate cu prevederile art. 119, art. 120, art. 205, art. 206, art. 207, art. 209, art. 211, art. 213, art. 215, si art. 216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se:

DECIDE

1.Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de P.F.A. impotriva deciziei de impunere nr. pentru suma de lei reprezentind :

- lei – impozit pe venit suplimentar;
- lei – majorari de intirziere aferente
- lei – penalitati de intirziere aferente.

2. Respingerea ca nemotivata si nesustinuta cu documente a contestatiei formulate de P.F.A. impotriva deciziei de impunere nr. emisa pentru impozitul pe venit stabilit suplimentar in suma de lei;

3. Respingerea ca lipsita de interes a contestatiei formulata de P.F.A. impotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arges in termen de 6 luni de la comunicare, conform prevederilor legale.

Director executiv